

GAZETA POLSKA

wychodzi codziennie z wyjątkiem dni poświęconych o godzinie 8-ej rano.—Cena numeru 20 halerczy—15 fenigów.

Prenumerata:

W Dąbrowie miesięcznie 4 K. 50 hal kwartał 13 K. 50 hal; z przesyłką pocztową mies. 5 K. 10 hal; kwartał 15 K. 31 hal. W okupacji niemieckiej miesięcznie 3 Mk 50 fen; przez całą 10 Mk 51 fen. Za dostawę do domu dopłaca się miesięcznie 60 hal.

Redakcja i Administracja w Dąbrowie

ul. Króla Sobieskiego 15; otwarte od 8 rano do 7 wieczorem.
FILIA w Będzinie: Biuro dzienników Małachowskiego.

CENY OGŁOSZEŃ. Na 1-tej stronie za wiersz peltowy 8 kor.—Na stronie II-iej za wiersz 1 K. 50 hal. Nadrukane za wiersz 2 kor.—Ogłoszenia zrywające na IV-iej stronie za wiersz peltowy 40 hal.—Drobne ogłoszenia po 10 hal. za wiersz. Najmiej 1 kor.

Wszystko drukiem podwójnie

Po naradach

w niemieckiej kwaterze głównej.

„Köln. Zig.“ pisze pod datą 14 maja: Z Wiednia i Budapesztu nadeszło już sporo doniesień i wynurzeń prasowych o zasadniczym wyniku pertraktacji w wielkiej kwaterze głównej.

Doniesienia te wymagają pewnych uzupełnień i sprostowania fałszywych danych. A więc np. utrzymywanie, iż zasadniczo postanowieniem zostało, iż nowe przymierze ma być włączone do konstytucji obywatelskich przymierzy, jest niewłaściwe. Nie było o tem nawet mowy. Istnieje raczej zamiar zawarcia traktatów o charakterze politycznym, militarnym i gospodarczym. Traktaty te mają stanowić jednolitą i zwiartą całość, oraz wedle możliwości mają być wspólnie podpisane. Nie zostanie tedy zawarta nowa konwencja lub przymierze gospodarcze, lecz zawarty zostanie traktat, złożony z części militarnej, politycznej i gospodarczej. Nie prawdziwą jest również wiadomość, iż podczas konferencji w wielkiej kwaterze głównej, zgadzono się na t. zw. rozwiązanie austro-polskie, lub też, że następnym tych pertraktacji będzie owo rozwiązanie.

Co do rokowań gospodarczych, to mają być one tak prowadzone, iż wynik ich nie ma zawierać tendencji wojenno-gospodarczych, lecz może ułatwić porozumienie gospodarcze z przeciwnikami. Podczas gdy, jak to już zaznaczono, pertraktacje gospodarcze, trwać będą przez całe lato, wypracowanie militarno-polityczne co do przyszłego ustalenia się przymierza mają być już teraz opracowane szczegółowo. Leży to w naturze praktycznych doświadczeń tej wojny, która wszak dostarczała obfitego materiału do przyszłej polityki, celowej pod względem militarnym, oraz w naturze nabytego doświadczenia politycznego. Dodać należy iż do przyszłych umów militarnych obrano nazwę związku ordo.

WOJSKO POLSKIE.

Z I Brygady.

Dzień 1 maja r. b. będzie historyczną datą dla tworzącej się armii polskiej. W tym dniu bowiem odbyła się w Ostrowiu uroczystość odebrania, przez dowódcę świeżo utworzonej I brygady wojska polskiego.

I brygada polska, która od dnia tego istnieje już formalnie złożona jest z pierwszego i drugiego pułku piechoty oraz z kompanii saperów.

Komendantem brygady mianowany został zasłużony pułkownik Minkiewicz, adjuantanem zaś jego kapitan Platoski. Komendę pierwszego pułku powierzono majorowi Udałowskiemu; drugim pułkiem dowodzi major Zarzycki.

Pułki powyższe sformowane zostały z kursów wyszkolenia piechoty i batalionów rekursów.

Dzień 1 maja odbyło się w Ostrowiu uroczyste poświęcenie I brygady polskiej. W obecności całej starszyny wojska polskiego, oraz oficerów brygady uroczystego aktu poświęcenia dokonał kapelan ks. Wyszniwski.

Przy pięknej pogodzie wiosennej, na błoniach obok koszar odprawiano żałobną polową mszę, poczem kapelan ks. Wyszniwski przemówił do żołnierzy, podnosząc znaczenie chwili historycznej. Kończąc nawoływał kapłan żołnierzy do „milości względem Boga, „Ojczyzny i przyjaciół.“

Nastąpiło odczytanie honorowego rozkazu brygady, które żołnierze przyjęli okrzykiem na cześć Najdostojniejszej Rady Regencyjnej.

Po skończeniu uroczystości odbyła się defilada przed komendantem pułkownikiem Minkiewiczem.

Oficerowie uczestniczący w uroczystości zbrali się następnie na obiad w miejscowym kasynie oficerskim.

Sprawa Legionów.

Z Wiednia donoszą pod dnem 15 maja. Posłowie hr. Baworowski, Loewenstein i Lieberman wyjeżdżają dzisiaj do Badenu, by odbyć tam z szefem sztabu generalnego bar. Arzen konferencję w sprawie oskarżonych legionistów, których liczba wynosi o gółem 117. Proces ma potrwać 6 tygodni, oskarżeni legionści odpowiadają będą za czyn karygodny z paragrafu 317 u. k. (Działanie przeciw sił zbrojnych). Posłowie żądają będą na konferencji z szefem sztabu generalnego, aby rozprawa toczyła się w języku polskim, tam bardziej, że wielu oskarżonych władza tylko językiem polskim. W związku z tem żądają posłowie, by kierownikiem rozprawy był Polak, a w każdym razie sędzią władający językiem polskim.

Ze względu na to, że badanie aktów potrwać może dłuższy, a oskarżeni są fatalnie roznieśczeni,

żądają posłowie wyszczerzenia uwięzionych na wolność aż do rozprawy, ewentualnie po złożeniu przysięgi, że nie uchylą od odpowiedzialności sądowej.

Posłowie żądają w końcu, by legionistów, urodzonych na obczyźnie (np. na Syberji, w Finlandji, Ameryce i t. d.) traktowano na równi z obywatelami państwa polskiego. Legionistów w tych uważają obecnie władze austriackie za obywateli państw nieprzyjacielskich i wysyłają ich nawet do obozów, przeznaczonych dla jeńców wojennych.

Zachodnia granica Królestwa zagrożona.

Do „Wieku Nowego“ donoszą z Warszawy:

Od kilku tygodni

rozszerzają we Włocławku i w okolicy pogłoski o przyłączeniu całego pasa pogranicznego z Włocławkiem do Prus.

Chodzą po wsiach i uspokajają chłopów, mówiąc im, że ich warunki ekonomiczne niezmienne się polepszą. Będą posiadali własne banki i łatwiejszy, niż dotychczas, zbył produktów.

Pogłoski te rozszerzane są w formie stanowej. Według nich, przyłączenie całego pasa granicznego Królestwa z Włocławkiem, Kaliszem, Włocławkiem, Częstochową i Zagłębiem do Prus jest już postanowione.

Znamienny jest fakt, że władze okupacyjne od pewnego czasu nie zatwierdzają ustaw i nie wydają pozwoleń na otwieranie we Włocławku i okolicy stowarzyszeń, kooperatyw i t. p. Odmówiono nawet pozwolenia na założenie w kilku miejscowościach ochotniczej straży ogniovej.

We Włocławku zawiązał się komitet, mający na celu ochronę polskiej własności. Właściciele, wyzbijający się nieruchomości na rzecz osób nie polskiego pochodzenia, będą skazywani na infamie. Przyczyną tego jest przejęcie kilku większych własności w śródmieściu w obec rękę.

„NIE TAKĄ DROGĄ“

Czytamy w 130 nrze „Kuryera warszawskiego“ z 12 b. m.

W tych dniach zjawilo się w pismach ogłoszenie treści następującej:

1000 marek za wyrobienie posady państwowej nielodow. praktyk, włączając językami. Dyskretnie zapewnią. Oferty i t. d.

Nie sądzimy, żeby młodzieńcze, poszukujący w ten sposób posady państwowej, z własnego zapewne jeszcze skąpego doświadczenia życiowego czerpał przeciwświadczenie o skuteczności obranej przez się drogi. Ale on żyje w atmosferze tradycyjnej, jest otoczony ludźmi, którzy mu opowiadają, że dawniej prawie wyłącznie za pomocą protekty, datku, przekupstwa, usługi otrzymane podziębne, a czasem i pierwszorzędne stanowiska, trudne i niełatwe, że tak się działo całemi dziesiątkami lat, że ta tradycja jest przemożna, weszła w krew i nie będzie zapewne tak łatwo wypłeniona, pomimo zmiany ogólnych stosunków państwowych. Tak mu to ludzie opowiadają, a młodzieńcze ani się domyśla, że ponysiem swym dopuszcza się anachronizm, i zaledwie przeczuwa, że coś tu się może stać nieprawidłowego, skoro potrzeba aż „dyskretycyi“ zapewnień!

I t. d. i t. d. w podobnym stylu na blisko dwóch spaltach rozpisuje się oburzony (o dalszeż zresztą oburzony) moralizator „Kuryera Warszawskiego“, który jednak chyba zgodzi się z tem, gdy i my powiemy:

Ho! Szanowny Panie! Nie taką drogą!

Nie tak jak Sz. Pan, ale nieco inaczej trzeba było rozpocząć swą tyradę.

Nie w p e w n e m piśmie, ale całkiem poprostu:

W „Kuryerze Warszawskim“ pojawiło się ogłoszenie treści następującej:

„1000 marek za wyrobienie posady państwowej i t. d.

I wtedy byłoby wszystko w porządku. Ale tak? „Kuryer Warszawski“ propaguje kupną protekcyę w swym dziale ogłoszeniowym, równocześnie zaś wypytujący na jej temat kazańia w dziale na jej temat kazańia w dziale redakcyjnym — wygląda

co najmniej dziwnie... Chcąc moralizować społeczeństwo trzeba by przedewszystkiem wprowadzić bodaj jakąś taką zgodę w pojęciach moralnych między redakcją a administracją. Wtedy artykuł: „Nie taką drogą“ miałby przynajmniej sens jakis...“

Tyle pod adresem dziennika stołecznego — raz na rok — w zanian za cotygodniowe nieporozocene pouczania prasy prowincjonalnej co i jak robić powinna.

Napewno, dziennik prowincjonalny, ogłoszenia takie by nie przyjął, a już w żadnym razie nie umieszczył później filipiki przeciw „pewnemu piśmie“.

Sensacyjna interpelacya W SEJMIE WĘGERSKIM.

Gazeta „Poranna i Wieczorna“ ze Lwowa donosi:

Wielką sensacyę wywołuje w kołach parlamentarnych interpelacya p. Urmanczy w sprawie p. hr. Michała Karolyiego którego przed kilku tygodniami jeden z jego krewnych okrzyknął o zdradę stanu: „Az Est“ donosi, że bawięcy niedawno temu w Budapeszcie w charakterze urzędowym funkcyjnarusz usiłował za pośrednictwem sekretarza prywatnego hr. Michała Karolyiego, Henryka Simoniego o wydatostę owe listy hrabiego Karolyiego, które się odnosa do roli politycznej, jaką odgrywał hr. Karolyi. Odnosny funkcyjnarusz obiecał zapłacić za to 50.000

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

koron. Hr. Karolyi dowiedział się o tej sprawie i prosił dziennikarza Pawła Kereyniego, współpracownika dziennika „Az Est“, aby porozumiał się ze swoim sekretarzem Simonim i podał mu wszystko do wiadomości. Potem rzec się wydawa, wobec czego p. Urmanczy wniósł interpelacyę z zapytaniem, jak to stać się mogło, aby funkcyjnarusz obcego państwa mógł śledzić tego rodzaju prywatne stosunki członka sejm węgierskiego.

Wojna.

Komunikat austriacki.

WIEDEN, 15 maja. Urzędowo donoszą:

Na obszarze Monte Como rozwinęło się ponownie miejscowe małe walki, przyczem usadowili się Włosi w jednym z naszych gniazd polowych.

Szef sztabu generalnego.

Wydarzenia na morzu.

WIEDEN 15 maja. Urzędowo donoszą:

Przed portem Pola zatopiono włoską motorową łódź torpedową.

Komenda floty.

Komunikat niemiecki.

BERLIN, 15 maja. Urzędowo donoszą:

NA FRONCIE ZACHODNIM.

Na północ od Kemmel miejscowe przedsięwzięcia atakowe miały pełne powodzenie i daly 120 jeńców. Nasz atak na trafil na wojaka, będące w szluzowaniu i wyzradzi francuzom krwawe straty. Walka artylerji w obszarze Kemmel pozostała spokojną. Dziś rano rozwinęło się tam nowo ataki piechoty z francuskiej tamtami.

Medzj Lys i kanałem La Basse i koło Bouquoy była ruchliwa nieprzyjacielska artylerja, a mianowicie podczas nocy.

Medzj Ancą i Somną wargłnieszki w krótkim natarciu przy gościncu Bray — Corbie w angielskie linie i opomawiali wyskone obszary wbrew dwukrotnemu silnemu kontratakom nieprzyjaciela. Na porarcie piechoty utrzymać była żywa czynność artylerji.

Kolo Villers — Brentonneaux po obu stronach Lys i Avre zysła się wielokrotnie walka ogniowa. Na zachodnim brzegu Ancre zaatakowali nieprzyjaciel nasze linie koło Castel. Wśród ciężkich strat został odznaczony.

W pojedynczych odcinkach atakurki wywiadowce.

Nasi lotnicy zestrzelili wczoraj 5 nieprzyjacielskich balonów na uwagi. Na frontach bojowych bardzo żywa nocna czynność lotnicza.

Calais, Dunkierkę i inne na tyłach położone obozy amunicyjny i zakłady kolejowe nieprzyjaciela obruciliłmi wydabne bombami.

Z innych widowni bojowych nic nowego.

Ludendorff.

Telegramy

Rokowania o sojusz.

BERLIN. Jak podaje Biuro Wolffa, rokowania o odwołanie i pogłębienie sojuszu austro-węgierskiego-niemieckiego rozpoczyna się w najbliższym czasie w Berlinie, a potem będą dalej prowadzone i zakończone we Wiedniu. Rokowania mają potrwać kilka miesięcy.

Groźba rewolucji w Irlandji.

BERNO. Zjednoczony wydział wykonawczy organów robotniczych angielskich wysłał ułusny apel do rządu, aby w imię Anglii, Irlandji i krajów zwiazanych sojuszem oraz w imię przyszłości demokracji, odstąpił od przeprowadzenia ustawy o obowiązku wojskowemu w Irlandji, albowiem wszelka próba w tym kierunku kosztowałabędzie krew setek tysięcy irlandczyków, Anglików, Szkotów, będzie popchnięciem se-

tek tysięcy w wojnę domową i zaciąży na sumieniu świata cywilizowanego. Apeli prosi prajmniej o niewyznaczanie obietnic, że rozporządzenie wykonawcze nie będzie wdrażane, zanim nie ukończy się parlament irlandzki, będący rzeczywistym wyrazem woli narodu irlandzkiego.

Finlandya monarchia.

SZTOKHOLM. W prasie fińskiej dzisiaj toczy się ożywiona dyskusja na temat przyszłego ustroju państwa. Większość organów mieszczańskich odwołuje się do monarchii. Dzienniki fińskie: „Hufvuds- stadbladet”, „Dagens Press” i „Svenska Tidningen” stanowczo opowiadają się za królestwem. Ten sam pogląd wyrażają pisma partii starofinów. Między politykami młodofinami, panuje niezgoda. Większość jest jeszcze za republiką. Cłoko kandyda- ta na tron fiński wymienia się coraz rzadziej księcia duńskiego, coraz częściej zaś księcia Adolfa Fryderyka Macklemburg-Schwerin.

O wyjazd cara.

WIEN. Dzienniki donoszą, że Niemcy prowadzą z Rosją rokowania o wyjazd cara do Szwajcarii.

Śmierć Kornilowa.

„Dziennik Kijowski” z 11 maja donosi, że ostatecznie potwierdzono zła wiadomość o śmierci generała Kornilowa, który padł ugodzony kulą w głowę koło Ekaterynowu. Również zginał tam jego zastępcą generał Denikin.

Sazonow przed sądem.

WIEN. „Lok. Anzg.” donosi z Genewy, że w Paryżu panuje zaniepokojenie z powodu wiadomości, że b. min. Sazonow ma odpowiadać przed sądem wojennym. Sazonow należy do tych dyplomatów kołyski, którzy mieli dostatek do wszystkich tajnych aktów dyplomatycznych.

Semenow siega po władzę nad Syberją.

ROTTERDAM. Według doniesienia „Nieuwe Rotterdamse Courant” z Londynu „Times” podają z Pekinu: W umiarach kołach rosyjskich spodziewają się, iż rychło kierowany przez Semenowa rozszerzy się silnie. Semenow ma zamiar po obsadzeniu Chły zorganizować tymczasowy rząd. W telegramie z Szanghaju zaproszono przeciw możliwości uznania rządu bolszewickiego przez rząd angielski.

Revolucja w Moskwie.

PETERSBURG. Biuro Reutersa donosi pod datą 12 b. m.: Wczoraj w nocy rozpoczęła się w Moskwie walka między bolszewikami a anarchistami. Wojska sowie- towi otoczyli gmach anarchistów, którzy od- mówiali im się i bronili się działami, wozami pancernymi i granatami ręcznymi. T. zw. anarchiści i federaliści po półgodzin- nym ostrzeliwaniu wywieśli białą flagę. Straty obustronne są już jeszcze znane. Dziś w południe walka trwała jeszcze.

Rzeź w Sebastopolu.

WIEN. Dzienniki rosyjskie donoszą: Przed obładowaniem półwyspu krymskiego przez wojska niemieckie, marynarskie floty czarnomorskiej i czerwoni gwardzistów w Sebastopolu i Jalcie uderzyli na domy obywateli; setki męczenników, kobiet i dzieci spaliły razem na jedno miejsce, odbyli nad nimi samobójczy „sąd”, poczem pastwili się nad bezbronnymi. W samym Sebastopolu w ciągu jednej nocy stracono ponad 300 osób. Także i w innych miejscowościach bolszewicy przed odwołtem dokonali pogromu i rzezi.

KRONIKA.

Rada Regencyjna do Chelmszczyzny
Na uroczystość obchodów, urządzonych w Chelmie ku uczczeniu rocznicy Konstytucji Trzeciego Maja, nadesłała z Warszawy Rada Regencyjna następujący telegram:
„Rada Regencyjna i rząd polski witają z najwyższą radością objawy skupienia sił narodowych w Ziemi chelmskiej i przesyłają najgorętsze życzenia jaknajwłaściwiejszego obchodu rocznicy wielkopomnej Konstytucji 3 Maja w Chelmie. Steczkowski”.

Upaństwowienie milicji. „Kurier Warszawski” donosi: Adw. Marian Borzęcki, który pełnił ostatnio obowiązek nadkomisarsa milicji miejskiej otrzymał nominację na referenta przy minist. spraw wewnętrznych, do sprawy upaństwowienia, reformowania i ujednolicenia milicji w Król. Polskiej.

W związku z tem p. B. ma być następnie dyrektorem policji w Królestwie Polskim.
„Jeniec”. Wydana pod tym tytułem jednoznaną jest do nabycia w cenie 3 zł. mroź w Polskim Komitecie Opieki nad Jeńcami (Mazowiecka 7, między 12 a 2 godzin). Składają się na nią utwory jeńców Polaków w Gardele. Każdy kto chce poczuć życie naszych rodaków w niewoli i za- razem przyniesić się do ulżenia ich losu, zwrócić im fundusze, na pomoc żywnościową, powinien nabyć te książki.

Komitet ulki, że powędruje ona zarówno pod strzechy jak i do wytwornych salonów budząc wszędzie, gdzie biją serca polskie, pamięć i żywiołowość dla naszych wygnanców.

Eksploatacja Ojcowa. Grono kapitalistów polskich tworzy towarzystwo akcyjne, mające na celu eksploatację Ojcową jako kopalnię i wyzyskanie siły produkcyjnej. Kapitał nowożytny wynosił na 5 milionów koron, z tego 10 proc. pokryją obecni właściciele Ojcowy, oddając jednocześnie przedsiębiorstwo eksploatacji „Szwajcarii” Polskiej na lat 50.

Znowu Noworadomsk! Czytamy w „Dzienniku Narodowym”: Do rąk naszych dostała się nowa enuncjacja Magistratu radomskiego. I znowu w nagłówek czytamy „Noworadomsk”. Jest naprawdę niezrozumiałe, że sam zarząd pomimo tego, iż w sprawie daleko nie wyszedł, nie może się przyzwyczaić do tego, że polska nazwa miasta brzmi Radomsk.

Organizacja bandycka. W ubiegłym po- niedzialek i wtorek wydział karny królów- skiego sądu sądu okręgowego w Kielcach roz- wazał sprawę organizacji bandyckiej, operują- ciej przez dłuższy czas w powiatach: olu- skim, jedrzejskim, włoszczańskim i in- nych, przyczem wyrok zapadł następujący: Podsiadaj. Jan Ogonek i Jan Melech, ska- zani zostali na pozbawienie wszystkich praw i karę śmierci. Stanisław Szlaczka, Walenty Bilski i Józef Sroka na pozbawienie wszyst- kich praw i 15 lat ciężkiego więzienia; Jak- ób Obrączka i Bolesław Mazurek na pozbawie- nie wszystkich praw i 10 lat ciężkiego więzienia; Jakób Gembala na rok więzie- nia i Florentyna Mordzel na 8 miesięcy więzie- nia. Dwójko ostatnich sądzili zaliczyć więzie- nia prewencyjnie; pierwszemu 9, drugiemu 8 miesięcy.

Unwinnieni zostali: Aleksander Staśko, Michał Gajda, Stanisław Krzyńców i Piotr Kaniecki.

Ze Świata.

Prześladowanie Polaków w Rosji.
„Przegląd Polski” z 11 maja donosi: Za mo- skiewską „Gazetą Polską” z 30 kwietnia, że władze bolszewickie dokonały rewizji w miesz- kaniu Pawła Górskiego, poczem aresztowa- ły go. Górski był pełnomocnikiem C.K.O. na okręgu południowo-zachodnim i członkiem Rady Polskiej Zjednoczenia międzypartyjne- go. Józef Łotowski został uwolniony z więzie- nia, pozostaje w nim jeszcze brat jego starszy, inż. Marian Łotowski, pełnomoc- nik C.K.O.

Zwrot polskich pamiatek narodowych.
„Dziennik Kijowski” z 11 maja donosi: Pi- sma rosyjskie donoszą, że w najbliższej przy- szłości ma rząd sowieński ogłosić dekret o zwrocie Polsce wszystkich dzieł sztuki i za- bytków kultury, wywiezionych i ewakuowa- nych z Polski od czasu niemieckiego rozbo- ru Polski aż do chwili obecnej.

Delegacja polska u hetmana ukro- padekiego. Kijowski „Przegląd Polski” z 11 maja donosi:

Dnia 10 b. m. odwiedził hetmana Sko- ropadekiego delegacja polskich właścicieli ziemskich i dzierżawców i złożyła mu me- moriał, zawierający poglądy ziemiaństwa pol- skiego na zachowanie własności prywatnej i na sytuację polityczną i gospodarczą kraju. **Sensacyjne odkrycie.** „Wiek Nowy” donosi: Sensacyjne, zwłaszcza w kołach pol- skich, wywołało tu odkrycie faktu, który jest obecnie przedmiotem różnorodnych i licznych komentarzy. Stwierdzono mianowicie, że dn. 25 marca nadano we Wiedniu na dwórcu kolei północnej do pociągu pospiesznego 16 duży pak. Zarówno charakter prze- syłek jak i jej adres budzi powszechne za- łożenie.

W pakach tych znajdowała się kilka- naście tysięcy 16-stronicowych broszur w języku ukraińskim, z portretami Chmiel- nickiego, Gonty i Żeleznika, wzywających lud ukraiński do nadsładowania tuż „boha- terów” i tępienia polskości na Rusi.

Interpelacja angielska w sprawie wojska polskiego. Z Hagi donoszą: Poseł do parlamentu angielskiego Lees Smith wniósł do rządu angielskiego interpelację, czy prawdą jest, że narodowo-demokratycz- ne wojsko polskie, utworzone pod auspicjami polskiego Komitetu narodowego, które- go prezesem jest Roman Dmowski, przeszło na stronę niemiecką?

W odpowiedzi podsekretarz stanu lord Robert Cecil oświadczył, że wiadomość ta nie odnosi się do całej polskiej armii, jed- nak pewna jej część była zmuszona warun- kami zewnętrznych przyjaciół pewien „modus vivendi” z Niemcami.

Ceny zboża, ziemi i dzielników na Ukrainie: Według nadeszłych do Warsza- wy wiadomości, ceny zarówno produktów rolnych, jak ziemi na Ukrainie niesłychanie podskoczyły. I tak: pszenica, która przed wojną kosztowała 1 rubel 20 kop., teraz kosztuje 16 rubli za pud. Dziesięćcia zię- mi, której cena przed wojną wynosiła 500 do 600 rubli, po ostatnim przewrocie do- chodzi do 1.200 rubli. Tęgoż samego dnia, gdy zapadły uchwały sądu „chłoborobów”, dokonano w samym Kijowie 40 większych transakcji na ziemi.

W tych dniach nadeszło do Warsza- wy wiele pism polskich z Kijowa. Do wi- adomości czytelników podajemy ich ceny. I tak: pennaleta miesięczna wynosi 5 rubli 50 kop. Numer pojedynczy (czwartek) ma- lego formatu 25 kop. Ogłoszenia przed tekstem 2 rub. wiersz, za tekstem 1 rub. Nekrologia 2 rub. Nadesłane wiersz 4 rb. 20 kop.

Pogromy w Rosji. Sztokholmskie ży- dowskie biuro prasowe otrzymało z Rosji od posła Gruzeberga, wiadomość, iż w cią- gu ostatnich kilku miesięcy dokonano w Ro- syi 300 pogromów żydowskich.

Losy byłego komisarza policji ro- syjskiej. Pisma warszawskie donoszą, że m. in. dotarł w Warszawie polkozierec, ko- misarz 9 cyrkulu Zankow, lapownik i wróg Polaków, którego swego czasu spowodował salwę do tłumy w Alejach Jerozolimskich podczas ruchów w roku 1905, zarabia obecnie w Moskwie na ulicach jako sprzedaw- ca gazet. „Sic transt!”

Porucznik Richthofen. Jak donoszą do „Neue Freie Presse”, korespondent wo- jenny agencji Reutersa na froncie zachodnim podał, że polskość, jakiego porucznika lotnictwa niemieckiego, bar. Richthofen, brat zabito- go niedawno śląskiego lotnistrza bar. Richthofena, spadł podczas lotu na terenie reżu Sömme i uległ ciężkim ranom, w ob- cę czego nie jest prawdopodobne, aby mógł wrócić do lotnictwa (Pogłoska ta, nie- nie znalazła jeszcze potwierdzenia z innej strony).

Z Dąbrowy.

Z Sejmiku powiatowego.

(d) Ostatnie posiedzenie Sejmiku od- było się 2 bm. przy udziale 24 członków. Posiedzenia są narazie, aż do załatwienia regulaminu

niejawne
Sprawozdanie nasze możemy więc opre- ła na protokół, z którego dowiadujemy się, że Sejmik uchwalił:

dyteli
także i tym członkom Sejmiku którzy poje- chałi do Piotrkowa na wybory do Rady Sta- nu ale w wyborach udziału nie brali.
2) zgodzić się warunkowo na **proponuje Sejmiku oluśkiemu** by wraz z powiatami: oluśkim, włoszczań- skim, miechowskim, jedrzejskim i pi- cichowskim utworzyć wspólnie biuro i kasę ce- lem załatwiania pewnych spraw wspólnych. Sejmik uznał także

potrzebę łącznej pracy z sejmikami w Białymostku i Częstochowie. Delegatem wybrano p. M. Soltana, zastępcą p. Fel. Gadońskiego.

Dalej wybrano **10 kandydatów na ławników** Sądu Okręgowego w Piotrkowie, a miano- wali: p. Bylińskiego, M. Soltana, Jasiń- skiego, Grzywkę, St. Strzeżewskiego, Świ-

derskiego, Bojarskiego, Modzelewskiego, Jaskowskiego i Jachinińczyka.

Wreszcie

delegaci na zjazdy
w Warszawie i w Lublinie pp. A. Garliński i J. Wypych zadowali sprawozdania i uchwały powziętych na ostatnich zjazdach. Przyjęto propozycję Wydziału, aby zebrania delegatów w Warszawie i w Lublinie odbywały się tylko co 2 miesiące.

Uchwalono

budget
upowiażając wydział powiatowy do przed- stawienia go do zatwierdzenia generalnemu gubernatorowi.

Do komisji regulaminowej
wybrano p. Soltana, Garbińskiego i Wy- pycha.
Pp. Srokowski i Stan. Gadoński zaży- dali aby ich

rezygnacye
z godności zastępców postawiono na po- rzędek dzienny następnego posiedzenia i zarządzone wybory.

W końcu p. Wyłazłowski odczytał **rozporządzenie c. k. Komisarza** cywilnego dane zarządy gmin Zagórze, aby soltysowi z Kłintnowa wypłacano z funduszu gminnych 500 kor. rocznie. Skonfiskowano.

(d) **Zjednoczeni artyści w Dąbrowie.** W tych dniach rozpoczynają u nas wystę- py zjednoczeni artyści teatrów prowincyj- nych. Repertuar zapowiada ostatnie no- razaki z warszawskich teatrów „Miniatur” oraz cały program warszawskiego „Czar- nego kota”. Artyści dokładają starań, żeby przedstawienia wypadły najlepiej. Występy będą się odbywały w sal. „Odeonu”.
(d) **Złamiat wsielca** na grób śp. Sta- nisława Domańskiego na głodnych w Dąbro- wie złożył pp. Bieńkowsky 200 koron.

BIURO DZIENNIKÓW

„JANINA”

otrzymuje koleją w dniu ich wyjścia najwa- żniejsze dzienniki krajowe i zagraniczne.

„GŁOS NARODU” o godz. wpół do 12 przed połud.

„MORGENZEITUNG” o godz. wpół do 12 przed połud.

„NAPRZÓD” o godz. 6 rano.

„WIENSKI KURIER POLSKI” o godz. wpół do 12 przed poł.

Dzienniki warszawskie o g. 2 popoł. Czasopisma ilustrowane. — **Bogaty wybór najświetniejszych żurnali**

Przyjmuje pennaumate miejscową i zamiej- scową.

Wystawione przekazy

na imię Szmulu Gieniesława, Izaaka Szwar- bauma i Icka Rechnica

- 1) 2494 Mk. 75 fen. 10 maja 1918 r.
- 2) 8249 Mk. 75 fen. 23 maja 1918 r.
- 3) 8249 Mk. 75 fen. 8 czerwca 1918 r.
- 4) 8249 Mk. 75 fen. 23 czerwca 1918 r.

powyższe przekazy są nie pieniężne tylko przysmowne, preestregają się przed naby- cianiem, gdyż są bezwartościowe. 1508-1-

Ojciec poszukuje syna zaginionego ze Stru- mieńskiego w roku 1916 liczącego 9 lat Eugenjusza Kowalskiego. Ktośkolwiek wie- dzie o zaginionym uprasza się o zawiadomienie Kie- gna Prokuratora w Strzeżewie. 1502-3.

SKŁAD WIN I WÓDEK w różnych gatunkach

STANISŁAWA

NO WAKA

w Dąbrowie, przy ul. Ułanów Nr. 27 d. ewn

OKAZJA!

Dla technika, inżyniera lub rysownika do sprzedania 14 rolek papieru rysunkowego grubego (szerokość 1.40 m., długość 10 m.). Wiadomość w Administracji „Gazety Pol- skiej”.